

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/62/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512210402
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3512210402.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 7C/290/2012-141 zo dňa 11. mája 2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

1. V záhlaví identifikovaným uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil poukázaním na ust. § 109 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. c) O.s.p..

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podaným návrhom zo dňa 27.09.2012 domáhal, aby súd medzitýmnym rozsudkom rozhodol o zodpovednosti žalovaného za škodu, ktorá vznikla žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, nakoľko nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi z titulu majetkovej škody sumu vo výške 1.279,39 Eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 255,88 eur. Súčasne vzniesol námietku zaujatosti a žiadal, aby nadriadený súd rozhodol o prikázaní veci inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 17.10.2012, č.k. 19NcC/335/2012-11 súd rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom Mgr. Stanislava Miklánková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp.zn.: 7C/290/2012. Žalobca podaním zo dňa 06.06.2014 žiadal, aby súd konanie prerušil a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednávaním veci. Návrh odôvodnil tým, že námietka porušenia nestrannosti je závažne podporená najmä pomerom sudcu k veci, pretože sudca môže byť rozhodnutím súdu priamo dotknutý vo svojich právach, sudca je vylúčený aj preto, že získal o veci poznatky iným spôsobom, než z dokazovania na konaní a do úvahy prichádza aj vzťah ekonomickej závislosti. Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.04.2013, č.k. I.ÚS 250/2013-10 ústavný súd v Košiciach sťažnosť žalobcu pre porušenie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky- t.j. práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu a práva na prerokovanie veci nestranným súdom a základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, t.j. práva na nestranný súd zriadený zákonom, odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na prerokovanie a rozhodnutie. Z odôvodnenia súd zistil, že podľa platnej právnej úpravy konania pred všeobecnými súdmi, postupov a judikatúry všeobecného súdnictva

sú ich závažné procesné pochybenia dôvodom na podanie dovolania/ IV.ÚS 26/04, IV.ÚS 201/04, teda žalobca, pokiaľ tvrdí, že krajský súd na ich námietky neprihliadal a napadnutými rozhodnutiami rozhodol zjavne neodôvodnene, mal právo podať proti nim mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie. Uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 14.10.2013, č.k. 7C/290/2012-46 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.01.2014, č.k. 4Co/958/2013-70 súd návrh žalobcu na prerušenie konania zo dňa 14.10.2013 zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.02.2014. Súd preskúmal opätovný návrh žalobcu na prerušenie konania zo dňa 06.06.2014, pričom dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný a preto ho zamietol. Žalobca vo svojom podaní na prerušenie konania neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by spochybnili správnosť postupu súdu konať nestranné a bez prietáhov. Žalobca ničím neodôvodnil ako zákonný sudca môže byť svojím rozhodnutím priamo dotknutý vo svojich právach, aké konkrétne poznatky mal získať mimo dokazovania a z akého dôvodu by mal byť k účastníkom konania vo vzťahu ekonomickej závislosti. Žaloby dotknutých osôb podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sú vždy nárokmi voči štátu a táto skutočnosť nezakladá pochybnosť o tom, že sudca bude postupovať nestranné a nezávisle. Samotné podanie sťažnosti navrhovateľa na Ústavný súd SR automaticky nemôže byť dôvodom na prerušenie konania, preto súd návrh žalobcu ako nedôvodný zamietol. A navyiac, uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 17.10.2012, č.k. 19NcC/335/2012-11 bolo právoplatne rozhodnuté o námietke zaujatosti a toto rozhodnutie je vykonateľné a pre súd záväzné a bez existencie odkladu vykonateľnosti uvedeného rozhodnutia nemôže byť dôvodom na prerušenie konania. Záverom súd poukázal na vyššie citovaný nález ústavného súdu, pričom ústavný súd rozhodoval rovnako aj v obdobných veciach - nález ÚS I. 254/2013-10 zo dňa 30.04.2013, I. ÚS 261/2013-10 zo dňa 29.05.2013, I. ÚS 264/2013 - 10 zo dňa 29.05.2013.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Podanie riadneho opravného prostriedku odôvodnil poukázaním na ust. § 205 ods. 2 písm. a), b), c) a f) O.s.p. Uviedol, že pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 prebieha konanie pre porušenie práva Európskej únie, pričom v uvedenom konaní sú rovnakí účastníci ako v tomto konaní. Okresný súd Prešov v danom konaní svojím uznesením zo dňa 7. 10. 2013 rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR. Podľa názoru žalobcu zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok má pre ďalší priebeh a rozhodnutie v prejednávanej veci zásadný význam, nakoľko pre vznik nároku na náhradu škody má fundamentálny význam posúdenie správnosti postupu exekučného súd pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu. Preto žiadal, aby odvolací súd rozhodol tak, že návrhu na prerušenie konania vyhovie.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

5. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379, § 380 v spojení s § 470 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť, pričom v návaznosti na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje na vecne správne odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

6. Po rozhodnutí súdu prvej inštancie došlo k zmene právnej úpravy občianskeho súdneho konania, keď dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len „CSP“, ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok /O.s.p./, podľa ktorého súd prvej inštancie rozhodoval o návrhu žalobcu na prerušenie konania. Napriek zmene právnej úpravy odvolací súd posudzoval splnenie podmienok pre rozhodnutie o prerušení konania v zmysle napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, pretože súd prvej inštancie o návrhu žalobcu na prerušenie konania rozhodoval v danej veci ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku.

7. Podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. účinného do 30.06.2016 súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka vecí je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh Ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

8. Podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. účinného do 30.06.2016, pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dá na takéto konanie podnet.

9. V prejednávanej veci je nepochybné, že žalobca sa návrhom čo do veci samej domáha náhrady škody voči žalovanému z titulu jeho zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

10. Rovnako z obsahu spisu nepochybné vyplýva, že vec bola pridelená na prejednanie sudkyňi Mgr. Stanislave Miklánkovej o ktorej zaujatosti na základe námietky zo strany žalobcu rozhodoval Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 19NcC/335/2012- 11 zo dňa 17.10.2012, v ktorom konštatoval, že sudkyňa Mgr. Stanislava Miklánková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania danej veci.

11. Z tohto teda vyplýva, že o námietke zaujatosti vznesenej voči zákonnému sudcovi už nadriadený súd rozhodoval a na svojom názore nemá dôvod nič meniť. Preto neobstoja námietky zo strany žalobcu v tom smere, že týmto postupom ako prvostupňového, tak odvolacieho súdu boli porušené práva žalobcu na zákonného sudcu. Subjektívny názor žalobcu o zaujatosti zákonného sudcu nič nemení na skutočnosti, že o takomto jeho návrhu už bolo Krajským súdom v Trenčíne rozhodované, týmto rozhodnutím sú viazaní účastníci konania s tým, že obsahom samotnej vznesenej námietky zaujatosti sa krajský súd zaoberal už vo svojom rozhodnutí založenom v tomto konaní vedenom pod sp. zn. 19NcC/335/2012, preto žalobcova žiadosť o prerušenie konania s poukazom na ust. § 109 ods. 1 písm. b) neobstojí, nakoľko o jeho vznesených námietkach zaujatosti už bolo krajským súdom rozhodnuté a nejedná sa preto o otázku, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený krajský súd riešiť.

12. Čo sa týka prípadného dôvodu prerušenia konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že v tomto prípade sa jedná o možnosť tzv. fakultatívneho prerušenia občianskeho súdneho konania, čo znamená, že súd v tomto prípade (na rozdiel od situácie upravenej v ust. § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., čo však nie je prejednávaný prípad prvá veta, kedy je povinný prerušiť svoje konanie, lebo jeho rozhodnutie závisí od otázky, ktorú v tomto konaní nie je oprávnený riešiť), nemusí (nie je povinný) konanie prerušiť ani vtedy, ak prebieha iné občianske súdne konanie, kde sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre výsledok jeho konania. Podanie sťažnosti na ústavný súd pritom predstavuje mimoriadny opravný prostriedok s tým, že konanie pred Ústavným súdom SR nespadá pod definíciu konania tak, ako to má na mysli ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. V tejto súvislosti odvolací súd rovnako príkladom poukazuje na jeden z mnohých náleзов Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II. ÚS 436/2013 - 11 zo dňa 12.09.2013, ktorým bola sťažnosť žalobcu v obdobných veciach odmietnutá. Zároveň odvolací súd zdôrazňuje, že ak súd v zmysle ust. § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. nepreruší konanie, neodníme týmto postupom účastníkovi možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 237 písm. f) O.s.p. (R 34/2011, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 185/2009).

13. Vo zvyšku odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne odôvodnenie súdu prvej inštancie, na ktoré v návaznosti na ust. § 387 ods. 2 CSP odkazuje s tým, že čo sa týka samotnej námietky zaujatosti voči zákonnému sudcovi, ktorému bola vec pridelená na rozhodnutie, odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19NcC/335/2012, v rámci ktorého sa krajský súd dôsledne zaoberal vznesenou námietkou zaujatosti zo strany žalobcu voči sudcovi, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie.

14. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).